

Offentlige endnu altid var det samme, som tidligere, er derhos ogsaa stemmende med den hidtil i en lang Række almindelig herskende og ved Forholdets egen Udsvilling opstaaede Betragtning af Hæstene som Udredernes Eiendom: en Omstændighed, der med Hensyn til det foreliggende Afsløsningspørgsmaal saameget mindre kan lades uden Vægt, som den aarlige Godtgjørelse, Frd. af 1774 tillagte Udrederne, og hvoraf en Deel var bestemt til Hæstenummernes Fornyelse, paa Grund af Myntfodens Forandring i lang Tid kun har været dem tilstaaet med et meget mindre Beløb end i Frd. bestemt, og ligeledes Maximum af den Sum, hvortil de i Krigen tabte Hæste ifølge Plac. 6te Decbr. 1806 (sfr. Bestemmelserne i Frd. 1774 § 30, sammenholdt med § 28) kunde taxeres, nemlig 66 Rbd. Courant, for lignende Tilfælde under nærværende Krig ifkun er bleven tilstaaet med 66 Rbd. Rigsbankpenge. Selv om altsaa Ordene i Frd. 1774 afgjort havde talt for den her bestridte Mening, vilde det dog efter den antydede senere stedfundne Udsvilling af Forholdet have været mindre billigt nu med Hensyn til dette Spørgsmaal at holde strengt fast ved bemeldte Frd. og fordrø, at Hæstene skulde være Statens Eiendom uden at Godtgjørelse. Men paa den anden Side kunne heller ikke Udrederne gjøre Fordring paa fuldständig Godtgjørelse i Tilfælde af Hæstenes Aflevering til Staten, da denne blandt Andet har en ubestridelig Fordring paa Tilbagebetalingen af de ovenberørte 36 Rbd. Vil man altsaa efter det Foranførte bedømme Statens og de nuværende Hæstendrederes Ret til Hæstene, kan ingen af Parterne gjøre nogen uindskrænket Fordring paa dem, og da der iøvrigt ikke habes nogen Norm for Afgjørelsen af dette Mellemværende, kunde Reglerne for Dpgjørelsen rettest være at bestemme efter de Følger, Udredningsforholdets Forandring vil have for begge Parter. Dette opnaaes for Statens Vedkommende lettest derved, at den tilbagegiver Udrederne de af dem leverede 1728 Hæste, eller forsaavidt nogle af disse maatte være forkomne eller utjensdygtige, da andre Hæste af dem, der tilhøre Militairstaten, til fri Eiendom, imod at Udrederne, foruden at tilbagebetale Staten de oftomeldte 36 Rbd., tillige tilpligtes at refundere de dem for

Maret 1849 udbetalte Remonteringspenge, 5 Rbd. pr. Hest, samt derhos gjøre Afkald paa bemeldte 5 Rbd. for Maret 1850. Da nu derhos den hele Forandring af Udredningsmaaden nærmest skeer for at befrie de nærværende Udredere fra ene at bære denne Byrde, og der ikke derved paaføres dem nogen egentlig Dpoffrelse, efter som Remonteringspengene for 1850 endnu ikke ere udbetalte, og dette Beløb lige saalidet som det for 1849 oppebaarne de facto have været anvendte i det Diemed, hvortil de ere bestemte, er Forholdet i Udkastet ordnet paa den ovenantydede Maade, dog saaledes, at Af forntningen af de 2 sidste Mars Remonteringspenge ikke kommer til Anvendelse med Hensyn til de Udredere, som beviistligen have besat deres Nummere med en ny Hest efter Indfaldelsen i Foraaret 1849. Vel kunde det være et Spørgsmaal, om en Udreder, alene af den Grund, at han har stillet en ny Hest i 1849, skal kunne oppebære Remonteringspenge ogsaa for 1850, og det uagtet han ikke i det sidstnævnte Mar har stillet nogen ny Hest, og saaledes kunde siges ei heller at have nogen Brug for Maret's Remonteringspenge; men da dog den hidtil bestaaende Forpligtelse under Krigen er gjort gjældende mod disse Udredere, synes Billighed at tale for, at de ogsaa beholde Afgang til den dem efter den bestaaende Lovgivning tilkommende Hjælp saalænge, indtil denne Lovgivning forandres. Ikke mindre er det fundet billigt, at det staaer enhver Udreder, som maatte foretrække at give Afkald paa Hæstene, frit for at vælge det sidste af de ovenanførte tvende Alternativer. I Overensstemmelse hermed ere Udkastets §§ 1 og 2 affattede.

Hvad dernæst angaaer den fremtidige Udredning af de til Hæren fornødne nationale Hæste, er det fundet hensigtsmæssigt herved for største Delen at lægge det ældre Lovforslag til Grund, saaledes som dette i sin Heelhed blev taget under Afstemning ved Sagens tredje Behandling i Folkethinget i forrige Session, og vil da, forsaavidt nærværende Udkast slutter sig til bemeldte Lovforslag, en videre Motivering her være ufornøden, hvorimod der i saa Henseende henvises til de trykte Rigsdagsforhandlinger.